

Ішов дід лісом та й загубив рукавичку, а за ним бігла собачка Жучка.

Лежить на дорозі рукавичка. Аж ось біжить мишка-норушка та й заховалася в рукавичку.

— Тут я буду жити!

Коли це плигає жабка та й питає:

— А хто-хто в цій рукавичці живе?

— Мишка-норушка. А ти хто?

— Жабка-скрекотушка. Пусти й мене.

— Заходь.

От їх уже двоє. Коли біжить зайчик. Прибіг до рукавички та й питає:

— А хто-хто в цій рукавичці живе?

— Мишка-норушка, жабка-скрекотушка. А ти хто?

— Зайчик-побігайчик. Пустіть і мене.

— Заходь.

Ось їх уже троє. Коли біжить лисичка та й питає:

— А хто-хто в цій рукавичці живе?

— Мишка-норушка, жабка-скрекотушка, зайчик-побігайчик. А ти хто?

— Лисичка-сестричка. Пустіть і мене.

— Заходь.

Вже їх четверо стало. Ось суне до рукавички і вовчисько та й питає:

— А хто-хто в цій рукавичці живе?

— Мишка-норушка, жабка-скрекотушка, зайчик-побігайчик та лисичка-сестричка. А ти хто?

— А я вовчик-братик. Пустіть і мене.

— Заходь.

Ось їх уже стало п'ятеро. Та ось де не візьмись біжить кабан-іклан.

— А хто-хто в цій рукавичці живе? — питає.

— Мишка-норушка, жабка-скрекотушка, зайчик-побігайчик, лисичка-сестричка і вовчик-братик. А ти хто?

—Хрю-хрю-хрю! А я кабан-іклан. Пустіть і мене.

— Та нас і так багато. Ти сюди не влізеш.

— Та вже якось залізу, тільки пустіть.

— Та вже залазь.

Уліз і той, стало їх шестеро. Аж тріщить рукавичка. Коли це суне до рукавички ведмідь. Реве та й питається:

— А хто-хто в цій рукавичці живе?

— Мишка-норушка, жабка-скрекотушка, зайчик-побігайчик, лисичка-сестричка, вовчик-братик та кабан-іклан. А ти хто?

—А я ведмідь-набрід. Пустіть і мене.

— Та нас так багато. Ти сюди вже не влізеш.

— Та я скраєчку.

— Та вже залазь.

Семеро їх вже стало в рукавичці. Ось-ось трісне рукавичка.

А дід тим часом оглянувся і помітив, що загубив рукавичку. Вернувся назад і почав шукати. Собачка бігла попереду, побачила рукавичку і почала гавкати. Звірі злякалися, вискочили і порозбігалися. А дід забрав рукавицю і пішов додому.